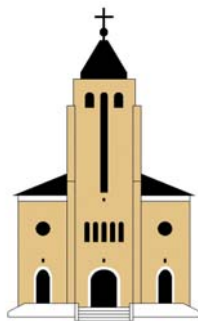

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2011/7. SZÁM • NOVEMBER 27.

KÉSZÜLÜNK...

Zajlik a plébánián a felújítás. Pár hete zörgés, fúrás, vésőgépek hangja, csempevágó sikítása vesz körül. Kőművesek, burkolók, vízvezetékszerelők, villanyszerelők végzik a munkájukat. Készülünk...

Időnként zavar a zaj, a felfordulás, a mindenütt jelen levő finomszemcsés por, ami lassan beterít mindent, halványszürke lepelbe takarva bútorokat, könyveket... Hogy mégis miért jó ez? Hát a végcél miatt. Nem hiábavaló a mesterek munkája, valami szép, valami új van kibontakozóban. Erről jobb, ha nem feledkezem meg. A végcél miatt jó lélekkel fogadhatom el, vállalhatom a nehézségeket.

Itt az advent. A készüllet ideje. Sürgés-forgás, sűrűsödő programok, egyre több tennivaló, sütés, főzés, takarítás, vásárlás, áruházi forgatag... Ez szinte kikerülhetetlenül része a karácsony előtti időnek. A végcélt azonban feledni-feladni nem szabad. Jézus születésnapjára, ünnepre – templomira és otthonira – készülünk. Érdemes „spirituális hátországot” teremteni magunknak. A lelki készüllet eszközei lehetnek a roráték, a szentgyónás, egy-egy adventi jóelhatározás, a komolyan vett imaélet. Esélyt adhatunk magunknak, hogy a sürgés-forgás lélekkel teljen el. Munkánk így szolgálattá válhat, aktivitásunk értelmet nyerhet, s szívünk békéjét is megőrizhetjük.

„Örüljete az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom, örüljetek...

Az Úr közel van. Ne aggódjatok semmi miatt, hanem minden imádságotokban és könyörgéseitekben terjesszétek kéréseteket az Úr elé, hálaadástokkal együtt. Akkor Isten békéje, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteket és értelmeteket Krisztus Jézusban.”

(Fil 2, 4-7)

C. Zs.

ÁMEN

Ámen – mondjuk imádságaink végén, a szentmisében. A szó jelentését már gyerekkorunkban megtanultuk: *Úgy legyen!* Talán helyesebb lenne úgy fordítani a szót: *IGEN*. A hagyományos „*úgy legyen!*” forma kérést, vágyat fejez ki. Az igenben benne van a kimondónak a helyeslése, jóváhagyása, személyes csatlakozása.

Így van ez a Szentírásban is. A legtöbb helyen az Ámen szó kimondójának egyetértését, sőt kötelezettségvállalását jelenti. Az ember azért köteleződik el Isten iránt, mert bízik szavában, ráhagyatkozik hatalmasságára és jóságára. Az Ámenben kifejeződik abba vetett hitünk, szilárd meggyőződésünk, hogy imánkat meghallgatja Isten.

Amikor a liturgiában áment mondunk a közösség nevében imádkozó szavai után, csatlakozunk az elhangzottakhoz. Ez az Ámen azt is föltételezi, hogy kimondója megértette az elhangzott szavakat, és Ámenjével mintegy ő is kimondja azokat.

De nem csak mi mondunk Áment. Mennyei Atyánk is Igent mondott ránk, emberekre. Jézus Krisztusban megjelent köztünk az Isten nagy Igenje:

Az Isten Fia, Jézus Krisztus ugyanis, akit mi hirdetünk köztetek, nem volt Igen is meg Nem is, hanem az Igen valósult meg benne. Isten valamennyi ígérete Igenné vált benne. Ezért hangzik fel általa ajkunkon az Ámen Isten dicsőségére. (2Kor 1, 19-20)

A Szentírás legutolsó szava is az Ámen. A Biblia zárókívánsága: *Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen minden szenttel. Amen. (Jel 22, 21).*

Az adventi időben legyen élő példánk Szűz Mária Amenje, az ő alázatos és mégis bátor Igenjéből tudjunk erőt meríteni a mindennapi igenjeinkre! Add Urunk, hogy az adventi időben különösen figyeljünk arra, hogy minden kimondott Ámenünkben ott legyen igaz elköteleződésünk, bizalmunk és szeretetünk.

A Bibliikus Teológiai Szótár nyomán N. Gy.

FELHŐK FÖLÖTT...

DECEMBER

December hagyományos magyar neve Karacsony hava. A hónap jeles szentje **Xavéri Szent Ferenc** jezsuita áldozópap.

Spanyolországban, Baszkföldön született 1506. április 7-én gazdag nemesi családban. Nagyra tartotta származását, ifjúkorában dicsőségre, megbecsülésre vágyott. A párizsi egyetemen tanult, ahol 1530-ban magiszteri fokozatot szerzett. Ez a nagyravágyó fiatalember távol Európától, Kína partjainál, földi szegénységben, de lélekben annál gazdagabban, magányosan halt meg 1552-ben. Elhagyatottsága ellenére halálhíre gyorsan bejárta az egész akkori kultúrvilágot. Egyre nagyobb csodálattal emlegették tetteit. Fél évszázad múltán V. Pál pápa boldoggá avatta, majd XV. Gergely 1622. március 12-én szentté avatta. 1748-ban India és az egész Távol-kelet védőszentje lett.

A nagyra törő ifjú erre nem számíthatott, amikor belépett Loyolai Ignác társaságába. Ferenc 1534. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén Ignáccal és öt társával együtt letette a szegénységi és tisztasági fogadalmat. Megfogadták, hogy elzarándokolnak a Szentföldre. 1536 telén elindultak, hogy fogadalmukat teljesítsék, de a törökök minden utat lezártak, ami a Szentföldre vezetett. Emiatt Velencében várakoztak, ahol hamarosan pappá szentelték őket. 1538-ban kérték a pápától, hadd változtassák meg fogadalmukat, vagyis a szentföldi za-

rándoklat helyett a pápa iránti tökéletes engedelmességet vállalják fogadalmunkban.

1540 tavaszán a pápa a Társaságból két személyt Írországba, másik kettőt Portugál-Kelet-Indiába küldött. Az Indiába küldött testvérek közül egyik megbetegedett, helyére Ferenc került. Utazása előtt pápai legátussá (követté) nevezték ki. Az utazás tizenhárom hónapig tartott. Amikor Goába érkezett épp az esős évszak ideje volt, így nem indulhatott tovább.

Nagyon hamar észrevette, hogy a portugál tengerészek, katonák, tisztviselők és kereskedők viselkedése nem sok becsületet szerzett a keresztény névnek. Ezért keresztet vett a kezébe, és bejárta a város negyedeit, prédikált a gyermekeknek és a felnőtteknek, tanított, gyóntatott, próbált a lélekben elhanyagolt híveken segíteni. Amikor újra hajóra szállt, a Comorin-fok (az Indiai-félsziget legdélibb pontja) felé indult. Az itt élő gyöngyhalászok között már mintegy húszezren megkeresztelkedtek, de szinte semmi oktatásban nem volt részük. Ferenc tanította nekik a katekizmust, és védelmezte őket a portugál kereskedők csalárdságával szemben. Ebben az időszakban tízezer halászt ő maga keresztelt meg. Ferenc állandóan úton volt, hogy segítségére legyen a keresztényeknek. Malakkában találkozott az első japánokkal, elvezette őket a keresztény hitre, közben megérlelődött benne az elhatározás, hogy felkeresi Japánt. Három japán kereszténnyel és két kísérő ▶

▶ testvérrel indult útnak Kagoshimába. Itt nem tudott nagy eredményeket elérni, a japánok műveltek voltak, jól kidolgozott szokásrendszerük volt, szívesen hallgatták Ferencet, de vitatkoztak vele, és nem voltak hajlandók az új hitet könnyen elfogadni. Még nehezebb volt a boncok térítése, főképp mikor az erkölcsi életüket kezdte kifogásolni. Nyelvi nehézségek is akadályozták Ferencet a munkában. Ekkor elhatározta, hogy felkeresi a császárt és hadvezérét. Itt újabb csalódás érte, a császárról kiderült, hogy pusztá báb a földbirtokosok kezében. Összességében két évet töltött Japánban, ez idő alatt mintegy ezerötven embert keresztelt meg. Meglehetősen kis szám ez a másutt megkeresztelt tömegekkel szemben, de ez vezette Ferencet a felismerésre, hogy egy magas kultúrájú országban, mint Japán, a missziót másként kell irányítani. Alkalmazkodni kell, ismerni a nyelvet és az érintkezési formákat: Japánnak nagyon művelt és jól képzett misszionáriusokra van szüksége.

Felismerte azt is, hogy Japán a kínai kultúra örököse, a forrásokat ott kell keresni azokhoz az értékekhez, melyeket az országban megcsodált. Ezért ébredt fel benne a vágy, hogy Kínába eljusson és ott misszionálhasson.

A szigorúan lezárt Kínába nem volt könnyű bejutni. A portugál kereskedők nem kockáztatták meg, hogy Ferencet bejuttatják az országba. Elhatározta, hogy egyedül, egy csempész dzsunkán próbál meg bejutni. A kínai, akivel megegyezett, cserbenhagyta, ott maradt egyedül San-Csao szigetén, a portugál hajósok télire már mind elhagyták a szigetet. Ebben a helyzetben Ferencet láz támadta meg, és szervezete a hosszú utazások és a kíméletlen munka miatt legyengülve nem tudta legyőzni a betegséget. 1552. december 3-án meghalt.

Xavéri Szent Ferenc a jezsuita misszió tulajdonképpeni megalapítója, az újkori misszió történetének legnagyobb alakja.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

K. E.

REJTVÉNY

Egy szép adventi ének hiányos szövegét közöljük. Aki figyelmesen vesz részt a róratékon, könnyen megoldhatja a feladatot, és kiegészítheti a szöveget. Természetesen máshonnan is lehet segítséghez jutni, ugyanis népénekárunk (*Éneklő Egyház*) egyik énekéről van szó, de a többi már legyen a rejtvényfejtők dolga... A megfejtéseket **december 15-ig** kérjük eljuttatni a **mustarmag18@yahoo.com** elektronikus postacímre, vagy a plébániára.

1. E világot _____ elveszté,
mikor _____ parancsát megszegé,
de az _____ irgalma megmenté.
2. Elbocsátá az _____ ő angyalát,
hogy köszöntse a szép _____,
s az méhébe fogadja szent _____.
3. Ez a _____ a békét jelenti,
a _____ országát megtöri,
nagy irgalmát _____ hirdeti.
4. Hálát adjunk azért az _____,
ő Fiának, _____,
_____ mi Vigasztalónknak.
5. _____ is mindnyáját tiszteljük,
kegyes anyánk mi bátran kérhetjük:
_____ ellen oltalmát vehetjük.

Előző Mustármagunk rejtvényére igen sok helyes megoldás érkezett. A megfejtők közül most *Gálos Imre*, *Tar Jánosné (Marika)* és *Vadas Hajnalka* a szerencsés nyertesek.

VISSZATEKINTŐ

FOGADALOMTÉTEL

2011. október 23.

A vasárnap délelőtti szentmisén tettek fogadalmat, illetve újították meg fogadalmukat azok, akik egy évre vállalják, hogy minden nap elimádkoznak egy tized rózsafüzért. A rózsafüzér imádságaikat elsősorban plébániaközösségünkért ajánlják fel. Bizakodva tekinthetünk a közösségünk jövőjére, ha tudjuk, hogy naponta 50-en imádkoznak erre a szándékra

BÚCSÚ BÉLA ATYÁTÓL

2011. november 5.

November 5-én délelőtt vettünk búcsút *Dr. Laczkó Béla atyától*, aki az utóbbi években rendszeresen szolgált plébániaközösségünkben. A szentmisén felidéztek Béla atya életét. Olyan időkben vállalta a papságot, amikor teljesen bizonytalan jövő várt azokra, akik Isten szolgálatára kötelezték el ma-

gukat. Több mint hatvan éven át hűséggel kitartott a Mindenható és az emberek szolgálatában. Köszönet érte!

SZŰZ MÁRIA DICSÉRETE

2011. november 6.

Ismét koncert volt a templomunkban. A gyerekek és édesanyák, nagymamák énekeltek együtt. Volt olyan család, ahonnan három generáció is jelen volt a kórusban. Az énekek Szűz Máriát dicsérték. A szép dallamok bekúsztak a lelkünkbe, elvárásoltak minket – köszönjük!

KENYÉR(MEG)OSZTÁS

2011. november 20.

Többéves hagyomány folytatódott Szent Erzsébet ünnepéhez kapcsolódóan: a Karitástól kapott Erzsébet napi kenyereket áldotta meg Zsolt atya, majd a megszentelt kenyerekből vettünk. Senki sem vihette úgy haza a kenyérét, hogy ne osztotta volna meg valakivel. Ahogyan minden esztendőben, idén is vidám osztozás kezdődött a templomajtóban.

ESEMÉNYEKRŐL

ŐSZI IFJÚSÁGI BÁL

2011. október 7.

Idén október 7-én tartottuk hagyományos Őszi Ifjúsági Bálunkat. Ilyenkor nem szoktak a szervezők témát megjelölni, így a legkülönbélebb ruhákban érkeztek a fiatalok: volt, aki új, csini báli ruhájában pompázott, volt aki saját maga tervezte költeményben pompázott (ugye aki megteheti...), volt aki egy régi darabot dobott fel új kiegészítővel, s voltak farmernadrágosak is.

Szokás szerint ismerkedős-játékkal indítottuk be a hangulatot. Négy csoportot alkottunk, születésünk évszaka szerint, s először ez a négy csoport mérte össze gyorsaságát és tudását. Egy biblia idézet szavait kellett összegyűjteniük egy fáról, az évszak gyümölcseivel megjelölt falevelekről. Utána a tél és nyár meg tavasz és őszt olvadt össze egy csapatá. A következő játéknál már csak egy-egy emberre volt szükség a csapatokból, aki vállalta, hogy kéz nélkül „kiharap” három almát egy vödör vízből. ☺

Természetesen nem csak játszani jöttünk, így a nyitó bécsi keringőre is sort kerítettünk; a fiúknak azonban „kötelező” volt a másik csapatból felkeri a leányzót. Kezdetét vette a bál táncos része. Nagy népszerűségnek örvendett azonban a kapuórség is: mindig egy-két fáradt lábú lány, aki szívesen vállalta, vagy egy-két fiú, aki odamenekült a lányok élől. ☺

A báloknak már szerves része a limbó, a tánctanítás és a tombola, így ezek sem maradhattak ki. Az új tánc a cha-cha-cha egy különleges fajtája volt, s Kosztolányi Andinak és Hajdú Nonónak köszönhetjük tudásunk bővítését. A tombola idén is jópárára sikerült, néhány szerencsés többször is nyert valami apróságot, legtöbbször csokit, de természetesen a nagy kedvenc, az ananász is gazdára talált. Idén egyik kisifink is segédkezett az ajándékok kiosztásában, így a szemerések is igen szerves részei voltak a bálnak (ugyebár szendvics se lett volna nélkülünk annyi, amennyi... ☺)

Most nem volt élőzenekar, helyette a

„mindig változó, színesítő program” egy kis táncbemutató volt. Két lány táncolt nekünk, s bár csak néhány percig tartott, nagyon szép élmény előadás volt, látszott, hogy készültek rá, de az, hogy sok-sok tapasztalat áll a produkció mögött.

Az éjfél-t a kihagyhatatlan gyertyafénykeringővel köszöntöttük. Szerencsére ilyenkor általában még a „legtáncellenesebb” férfiú és megmozdul, hogy fölkérjen egy hölgyet, így szinte teljesen kitöltöttük a táncparkettet.

Ismét egy hangulatos, egyedi őszi bált tudhatunk magunk mögött. Köszönjük ezt minden szervezőnek és minden barátunknak, aki széppé tette számunkra azt az estét! ☺

N. E.

MINITÁBOR AZ ÁLTALÁNOS ISKOLÁS HITTANOSOKKAL

2011. október 14–16., Pilismarót

Útra keltünk. Kalandjaink már az indulásnál elkezdődtek: vonat, metró, jegyváltás a távolsági buszra, mindezt hátizsákkal, hálószákkal és közel harmincan a pénteki csúcsgyaloglás közepén.

Ez persze cseppet sem szegte kedvünket, és mire megpillantottuk a Dunát, sőt Visegrad kivilágított várát is láthattuk, már két dolognak is örülhettünk: tudtuk, hogy hamarosan megérkezünk, valamint a buszon is szinte mindenki ült már.

Az este persze viharos gyorsasággal telt: csoport- és szobabeosztás, vacsora, játék és esti mese.

Másnap a reggeli program a táboroknak megfelelően zajlott: torna, ima, reggeli. Délelőtt nem csak az ebéd készült, hanem

még lelki programra is maradt időnk. A gyerekek gyónhattak, illetve a még ifjabbak kicsit beszélgethettek Zsolt atyával, a többiek pedig készülődtek. Szentekkel ismerkedtünk, életükből jeleneteket készítettünk.

Kiadós ebéddel és gondos csomagolással készültünk a délutáni túrára: az ifik lelkiismeretesen ellenőrizték az esőkabátok és a víztartalékok meglétét. Hála a végtelenül precíz időbeosztásnak még a buszt is sikerült elérnünk, így hamarosan a Rám-szakadékba vezető úton találtuk magunkat. Minden ismertető táblát gondosan elolvastunk, rengeteget ismerettel gazdagodtunk az erdőgazdálkodásról, és persze egyre biztosabbak lehettünk abban is, hogy

A beszámolókat
folytatjuk a
11. oldalon

Előimádkozó: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében (*keresztvetés*)

Ének: Harmatozzatok...

Elmélkedés: Az első gyertya fénye jelenti azt a szerény reménysugarat, amely több évszázadon át az ószövetség sötétségében pislákkolt. „Ujjongj, örvendj Sion leánya, Jeruzsálem és népem, mert íme én majd eljövök, és benned lakom, úgymond az Úr” (Zak 2,10). Magunkon tapasztaljuk, hogy milyen rokkant az ember Isten nélkül. Sokan még ma is minden örömet csak a földön keresik. Ebben a sikertelen próbálkozásban, kilátástalanságban úgy világít Isten ígéretének reménysugara, mint ez a kis gyertya világít a sötétségben.

Imádság: Egyetlen vigaszunk, eligazítónk az elhagyatottságunkban: Krisztus! Köszönjük Jézus, hogy eljöttél, Te vagy a mi reményünk és hitünk világa. Isten a Fiát, Krisztus a szívét adta az embereknek ajándékba. Mit adunk mi embertársainknak és Neked, Istenünk? Add, Urunk, hogy tudjunk nagylelkűek lenni, amint Te is nagylelkű vagy velünk szemben!

Előimádkozó: Ó szent Napkelet, az örök fénynek ragyogása, az igazság napja, jöjj el, világosítsd meg azokat, akik a homályban és a halál árnyékában ülnek.

Most imádkozzunk a bűnösök megtéréseért: Mi Atyánk... Üdvözlégy...

Ének: Ébredj ember mély álmodból...

IMA AZ ADVENTI

Előimádkozó: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében (*keresztvetés*)

Ének: Harmatozzatok...

Elmélkedés: Ma már két gyertyát gyújtunk meg az adventi koszorún. Az egyik fény Jézus Krisztus. Ezzel az egyik Advent, az ószövetség várakozása lezárult. Várjuk Krisztus második eljövételét. Krisztus itt élt közöttünk, de újra eljön. Amíg várjuk második eljövételét, itt hagyta nekünk Testét és Véré, hogy rejtetten most is köztünk lehessen. Együttműködtünk-e a tőle kapott kegyelmekkel? Súlyos kérdés! - Boldog akit készen talál, amikor megérkezik! Ne legyünk ábrándozók, ne legyünk csodavárók! Életünkben jelen van a rossz és a jó is. Nekünk Jézus szeretetével és kegyelmével küzdenünk kell a kísértésekkel és a hamis dolgokkal szemben, hogy hűségesek legyünk Krisztus Urunkhoz.

Imádság: Ó népek Királya, vágya és szegletköve, ki az ellentéteket összeegyezteted, jöjj el és üdvözítsd az embert, akit a földből alkottál.

Imádkozzunk a bűnösök megtéréseért: Mi Atyánk... Üdvözlégy...

Ének: Ó, jöjj, ó jöjj, Üdvözítő

KOSZORÚ KÖRÜL

ADVENT 3. VASÁRNAPJA ■■■■

Előimádkozó: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében (*keresztvetés*)

Ének: Harmatozzatok...

Elmélkedés. Advent harmadik vasárnapján meggyújtjuk a harmadik gyertyát is. Ha egy kicsit messzebb nézünk saját családi otthonunktól, bizony elhanyagolt gyermekeket, dacos, egymást mardosó, feldúlt családokat is láthatunk. Valamennyien gyengék vagyunk, de erősek lehetnénk imáink, szenvedésünk, munkánk felajánlásával, hogy mindannyiunk lelkében jöjjön el Jézus, az élő Isten bölcsessége és világossága. Feladatunk, hogy tanúi legyünk Isten szeretetének: jó szóval, jó példával, jó neveléssel, a rászorultak testi-lelki segítségével, a szomorkodók vigasztalásával. Nagy bizalom és kitüntetés, ha mi is segíthetünk.

Igyekezzünk valóra váltani Szent Pál apostol ajánlását: „Örüljete testvérek az Úrban mindig, újra mondom, örüljete. Ismerje meg mindenki szelídségeket: az Úr közel van. Ne legyetek semmiben sem aggodalmaskodók, hanem mindenben terjesszétek kéréseiteket Isten elé”. (Fil 4,1-6)

Ima: Bölcsesség, ki a magasságbeli ajkáról jöttél, ki kezdettől végig mindeneket

elérsz, ki erősen és szelíden mindenkit kormányzol: jöjj el és taníts meg az okosság törvényére.

Imádkozunk a bűnösök megtéréseért:
Mi Atyánk... Üdvözlégy...

Ének: Ó, jöjj, ó jöjj, Üdvözítő

ADVENT 4. VASÁRNAPJA ■■■■

Előimádkozó: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében (*keresztvetés*)

Ének: Harmatozzatok...

Elmélkedés: Ma este meggyújtjuk a negyedik gyertyát is. Így várjuk Jézus Krisztust. Boldog érzés az, hogy Isten hozzánk hasonló ember lett. De nem lehet tiszta a mi karácsonyi örömünk, ha nem Istenünk jósága és emberszeretete lakik a szívünkben. Krisztus világossága világítson be a lelkünkbe: nincs-e ott a bűn, a hitetlenség, a kevélység, a nagyravágyás sötétsége? Ima: Harmatozzatok egek a magasból, és a felhők küldjék az igazat: nyíljék meg a föld és teremje a Szabadítót.

Imádság: Könyörögjünk! Isten, ki megváltásunk évenkénti várásával megörvendeztetsz, add meg kérünk, hogy Egyszülöttedet és Megváltónkat, mint jövődő bírót is szemlélhessük. Aki él és uralkodik mindörökkön örökké. Ámen.

Imádkozunk a bűnösök megtéréseért:
Mi Atyánk... Üdvözlégy...

Ének: Ó, jöjj, ó, jöjj, Üdvözítő

túránk cseppet sem veszélytelen, a komolytalankodásnak, a fegyelmetlenkedésnek súlyos következményei lehetnek. A szakadék megmászása szinte mindenkinek mást jelentett: volt, aki kihívásnak tekintette és igen csak büszke volt magára, hogy sikerült teljesítenie ezt az akadályt, mások minden kaland kínálta percet maximálisan élveztek, voltak, akik fegyelmetten és nagyon ügyesen kúsztak, másztak, gyalogoltak, és persze minden szigor ellenére azért akadt

olyan is, akit olykor-olykor emlékeztetni kellett a szabályok betartására. Végül persze elégedetten majszoltuk a csúcscsokit, majd egy jóleső séta után estére vissza is értünk a szállásunkra.

S hogy mire jó a modern technika: még ezen az estén megnézegethettük a táborunk legderűsebb pillanatait, a falra kive-

tített képek nagy sikert arattak. A hálaadás és a mese sem maradt el ezen az estén sem.

Reggel 7-kor a közösségi helyiségben már a szentmise nyitó énekét gitározták ifjjeink. Zsolt atya a délelőtti misén már otthon volt, s ha közösen akartunk részt venni a szentmisén, annak ez a kora reggeli kelés volt az ára...

Azért akkor sem tétlenkedtünk, amikor a szemeretelepi hívek a délelőtti szentmisén voltak: mi akkor mutattuk be a minijeleneteinket Szent Ferenc, Szent Erzsébet és Szent Márton életéből.

Természetesen rendet hagytunk magunk után, és persze a többség békésen szundikált a visszaúton. S ha valaki ennek a cikknek az olvasása után még azt kérdezné, hogy jó volt-e a tábor, akkor valamit nem jól csináltam... Remélem, minden olvasó maga is tudja már a választ.

N. Gy.

EGY SZOMBAT A PLÉBÁNIÁN

2011. október 22.

Egy kapkodós reggel után kicsit idegesen, rohanva érkeztem meg a plébániai lelki napra és feltöltődve, jókedvűen indultam haza délután. Talán már ez is sokat elárul erről a napról, de azért további részletekkel is szívesen szolgálok.

A tavaszi – nagyon szép – hasonló alkalom után októberben is lehetőséget kaptunk Zsolt atyától, hogy egy napot elmélkedéssel, gondolkodással, egymás meghallgatásával töltsünk. A két fő témánk volt: a dühünk, haragunk kezelése és elengedése, illetve a megbocsátás. Érdekes és tanulságos volt feleleveníteni a témához kapcsolódó korábbi élményeinket, és ezt meghallgatni egymástól – azokat is amikor jó érzéssel tudtunk haragot, sértett- ▶

▶ séget elengedni, felülemelkedni egy-egy rossz élményen és azokat is amikor ez nem sikerült.

A közös gondolkodást és a kis csoportos megosztást szent mise követte – taizéi énekekkel – ami mindig nagyon-nagyon szép így szűkebb körben is.

Jóízű ebéddel zártuk a közös töltekezést – csak Zsolt atyának kellett szaladgálnia két finom falat között, mert időközben délután lett és belesúsztunk a férfikör aktívabb tagjainak szombat délutáni programjába: jöttek szétverni a fürdőszobákat, de ez már egy újabb történet...

Sz. K.

ŐSZI LELKIGYAKORLAT

2011. november 2–4.

Szerda reggel már nagyon vártam az indulást, és már a buszon kiderült, hogy igen családi hangulatú, viszonylag kis létszámú 3 napnak nézünk elébe.

A ház az őszi erdő közepén, és a kályhák

a szobákban nagyon kedves alaphangulatot adtak a lelki gyakorlatnak, aminek a témája a misszió volt. Ezzel kapcsolatban oszthattuk meg egymással a gondolatainkat, tapasztalatainkat a kiscsoportos beszélgetések alatt.

Első este egy érdekes filmet néztünk (*Aki szembeszállt Hitlerrel*), ami adott gondolkodni valót az est további részére. A másnap ködösen és hidegen kezdődött, de ez nem tántorított el minket egy rövid, könnyű kirándulástól. A hideg ellenére még számháborúztunk is, valamint a köd se tántorított el minket a métázástól. Este még összegyűltünk gitározni-énekelni, és egy nagyon jó napot tudhattunk magunk mögött. Pénteken túl hamar jött el a hazaindulás ideje.

Vidám pár napot töltöttünk együtt, jó volt, hogy bár nem voltunk túl sokan, még mindig voltak új emberek, de a „régiekkel” is jó volt találkozni. Már nagyon várom a következő alkalmat, hogy találkozhassak régi-új barátaimmal! ☺

H. N.

TÚRA A SCHNEEBERGRE

2011. október 28–29.

Hegyek között völgyek között zakatol a vonat... Vagy egy óriásszalamandra? Vajon hol járunk? Plébániánk legutóbbi hegy-csúcshódító túráján, a Gutensteiner Alpokban, a Schneebergen.

A „forgatókönyv” alapvetően már ismerős: péntek délután indulás Pestről (személygépkocsikkal). Éjszakai pihenő a megmászandó objektum közelében (most Kőszegen). Hajnali ébresztő (5-kor). Uccu, neki a hegynek! (Kit meddig visz a lába?) Gyönyörködés a tájban (legtöbben most jártunk itt először, voltak, akik még sosem tapasztaltak meg ilyen magasságokat). Hahó, hó! (fakultatív programlehetőség: hógolyózás). Csúcscsoki a hegytetőn (2076 m-en Milka). Visszafelé is bírni kell (vagy ha nem, hát ott a szalamandra mintázatúra festett kisvonat, az is levisz a hegyről). Búcsú a parkolóban (csillogó szemek, mosolygós arcok).

Mindannyian friss levegővel a tüdőnkben, szép élményekkel a lelkünkben térünk meg otthonunkba.

N. K.

MÁRTA VAGY MÁRIA?

Vál, 2011. november 18–19.

Péntek délután az asszonykör szervezésében tizenegyen Vádra utaztunk a Szent Mihály-majorba.

A helyszín tökéletes volt az elmélkedéshez, elcsendesedéshez, hisz a puszta közepén, távol a város zajától szálltunk meg.

Az este folyamán egy ismerkedős játékkal kezdtünk, majd csapatokba szerveződve töltöttük tovább – szintén játékkal – az időt.

Másnap a lelki gyakorlatos része következett ottlétünknek. Először elolvastuk a Bibliából Mária és Márta történetét (Lk 10, 38–42) gondolatébresztőnek, majd értelmeztük, eljátszottuk, megpróbáltuk beleélni magunkat az egyes szereplők helyzetébe.

A két testvér a keresztény irodalomban példaképe lett a szemlélődő és tevékeny lelkiségnek. ▶

- ▶ A közelgő ünnepek kapcsán „MÁRIÁS” és „MÁRTÁS” tevékenységeket gyűjtötünk össze, megbeszélvén azok fontosságát.

Nagyon jó volt egy kicsit kiszakadni a rohanó világból, elgondolkodni Mária és Márta történetén, a saját életünkre vonatkoztatva azt játszani és együtt lenni.

K. L. M.

VASÁRNAPI TÁNCISKOLA A DON BOSCÓBAN

Csetlő-botló lábacsok? IGEN! Sokunknak csak ez adatott. Olykor a bálókön is ez volt az akadály a táncolásnál. Néhányan azonban meguntuk ezt az állapotot, és vasárnap délutánjainkat feláldozva, örömmel vettünk

részt a táncórákon. Milyen jól is tettük!

Remek társaság, jó hangulat, kellemes zenék, türelmes tánctanárr. Ugyan, mi lányok mindig többen voltunk, de ez nem okozott gondot a párok kialakításában. Néha a szánk jobban járt mint a lábunk, ám ennek ellenére is, egyre ügyesebbek lettünk.

RUMBA, MAMBO, CHA-CHA-CHA... csak néhányat soroltam azok közül, amiket ma már tudunk táncolni.

Remélem, Zsolt atya megszervezi nekünk a „haladó” tanfolyamot is, ahol a most megszerzett alapok, rutinlépésekké válhatnak.

Csetlő-botló lábacsok? NEM! Köszönet érte tánctanáruknak: Fábry Tamásnak, Zsolt atyának és mindenkinek, aki részt vett az órákon.

M. G.

FELÚJÍTÁSOK

Plébániánkon zajlanak a felújítási munkálatok. A harangok már elkészültek, új lengőszervezeteket, ütőket kaptak, illetve új villanymotorokat. A vizesblokkok felújítása még folyamatban van. Köszönjük a testvéreknek az eddigi adományokat!

ADVENTI KÉSZÜLŐDÉS

JÉZUSKA INGECSKÉJE

Az adventi szent idő a várakozás és felkészülés időszaka. A csendes készülődés, a közös családi délutánoké. Öröm, amikor az adventi koszorú körül együtt imádkozik, énekel a család aprajagyja.

A csend és meghittség a lelkünkre vonatkozik, amelyre ebben a mostani zavaros világban nagy szükség van. A mi adventi példánk gyermekeink emlékei lesznek, egész életükre meghatározzák majd a karácsonyhoz fűződő viszonyukat. Ezért nagyon jó alkalom ez arra, hogy az ünnep valódi lényegébe, misztériumába vezessük be őket.

A Jézuskát várni nagyon izgalmas és jó érzés csemetéink számára. Nyitott szívvel és lelkesen várják a karácsonyt. Nagyon

kedves és egyszerű ötlet a Jézuskának inget készíteni, melyet a gyermekek jósága díszít majd csipkére.

Egy fehér papírt hajtsunk félbe, rajzoljunk rá egy fél ingecsét. Vágjuk ki, így kinyitva egy szimmetrikus inget kapunk. Az ujján, a közepén és az alján meghajtjuk és ferdén bevágjuk, így v-alakú füleket kapunk. Ezeket a füleket lehet majd a jócselekedetek fejében felhajtani. Minél több a jóság, segítség, jó szó, ked-

vesség, annál díszesebb az ing. Jónak lenni jó, és az éppen megszületett, fázós kis Jézus nagyon örül majd ennek a puha ingnek, mely önzetlen gyermeki szeretetből készült Neki ajándékba.

H. Sz.

ADVENTI VÁSÁR

December 11-én és 18-án a 1/210-es

szentmisék után adventi vásárt tartunk, melynek bevételét a plébániai Karitásznak a közösségünkhöz tartozó, valamint a környezetünkben élő szegények javára ajánlja fel.

Tájékoztatjuk a kedves testvéreket, hogy az **egyházközségi hozzájárulást**, régi nevén egyházi adót, az év végéhez közeledve a szentmiséket követően a sekrestyében, illetve irodai szolgálat ideje alatt a plébánián lehet befizetni. Aki sárga csekken szeretné feladni, a megjegyzés rovatban tüntesse fel, hogy az összeget egyházközségi hozzájárulásnak szánja.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja, alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente nyolcszor

Szerkesztőség: Czap Zsolt (C. Zs.), Hajdu Noémi (H. N.), Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Németh Eszter (N. E.), Némcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:

Némethné Bíró Klára (N. B. K.), Mayer Gabriella (M. G.), Hajdu Szilvia (H. Sz.), Szále Kata (Sz. K.)

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

HIRDETÉSEINK

ADVENTI KÉSZÜLET:

Rorate szentmiséket tartunk Advent minden hétköznapján az előző évekhez hasonlóan reggel 6 órakor. Advent hétköznapjain nem lesznek esti szentmisék.

Taizéi imaórák lesznek templomunkban Advent szombatjain 19 órától (december 3., 10. és 17.)

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **november 28. hétfő:** 24 órás szentségimadás;
- **december 13. kedd:** a Fatimai Szűzanya emléknapja a mi templomunkban: a hajnali 6 órás rorate mise után közösen mondjuk a rózsafüzért;
- **december 17. szombat:** Egyházmegyei szentségimadási nap a mi templomunkban – reggel 7 órától este 6 óráig;

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

- **november 28. hétfő:** este ¼9 órától Asz-szonykör a plébánián;
- **december 2. péntek:** 20 órától házasság-frissítő a plébánián;
- **december 3. szombat:** 9 órakor tartjuk a templomkertben és környékén a falevél-gereb-lyézést. A kicsiket és a nagyokat is szeretettel várjuk;
- **december 8. csütörtök:** délelőtt 10 órától Baba-mama klub a plébánián;
- **december 10. szombat:** kirándulás a Bükk-ben lévő Kaptárkövekhez;
- **december 11. vasárnap:** délután ½5 órakor adventi áhítat templomunk kórusaival;
- **december 15. csütörtök:** 18 órától Adventi Ifjúsági Találkozó (ADIT) Soroksár-Újtelepen;
- **december 18. vasárnap:** 16 órakor a rózsafűzér társulat találkozója a plébánián;
- **december 20. kedd:** 19 órától Férfikör.

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

☞ **Sitkei Andor**

születési dátum: 2010. október 10.
keresztelés ideje: 2011. október 23.

☞ **Bognár Sarolt Mária**

születési dátum: 2011. június 16.
keresztelés ideje: 2010. október 30.

TEMETÉSEK

† **Gál Vencel**

születési év: 1921
temetés ideje: 2011. október 21.

† **Milics Mihályné**

(Németh Katalin Edit)

születési év: 1959
temetés ideje: 2011. október 27.

† **Földes Béla**

születési év: 1926
temetés ideje: 2011. november 9.

† **Tirringer Jánosné**

(Csordás Márta)

születési év: 1926
temetés ideje: 2011. november 16.

† **Pálinkás Sándor**

születési év: 1954
temetés ideje: 2011. november 16.

† **Krausz Gábor**

születési év: 1961
temetés ideje: 2011. november 18.

† **Stéhli Ferencné (Frankó Piroska)**

születési év: 1925
temetés ideje: 2011. november 18.

† **Marosvári Pál**

születési év: 1929
temetés ideje: 2011. november 25.